

HREPENENJE

Hrepenenje

koncert vokalne glasbe

četrtek, 22. december 2022 ob 20. uri

Kranj, Dom krajanov Primskovo

Komorni zbor De profundis Kranj

Zborovodkinja: Branka Potočnik Krajnik

Sopran

Nuša Klančar, Zalka Leskovar, Nika Mali, Monika Marinko

Alt

Tina Ključevšek, Tjaša Traven

Tenor

Martin Klančar, Vid Košiček

Bas

Jakob Istenič, Matevž Jekovec, Ambrož Klančar, Luka Klanjšek

O sporedu

V nocošnjem sporedu odpiramo prostor lepoti poezije, ki mehča in hkrati ostri duha v njegovi nenehni potrebi po dvigovanju iz vsega vsakdanjega. Resnica poezije v umetniških uglasbitvah subtilnejših slovenskih skladateljev in skladateljic, v njihovih iskrenih nesnovnih glasbenih jezikih, seže še dlje in globlje in odpira prostore osmišljanja lastnega bivanja.

PROGRAM

Brina Jež Brezavšček (1957)

CANTO DIURNO – PESEM DNEVA (Fiama Hasse Pais Brandão)

noviteta

Aldo Kumar (1954)

VSI POTOKI, VSE REKE (Gregor Strniša)

Igor Štuhec (1932)

PESEM (Josip Murn Aleksandrov)

Samo Vremšak (1930-2004)

NA VEČER (Ivan Minatti)

Aldo Kumar (1954)

IN SEGLA JE ZA HIP V CVETOČI LAN (Tone Pavček)

Uršula Jašovec (1986)

HREPENENJE / PREPROSTE BESEDE (Tone Pavček)

noviteta

Komorni zbor De profundis deluje v Kranju od jeseni 1990. Njegov zvok je v preteklosti sooblikovalo preko sto pevk in pevcev, danes pa v skupnem muziciranju uživa komorna zasedba pevk in pevcev, ki ostajajo zavezani glasbeni ustvarjalnosti in poustvarjalnosti na visoki umetniški ravni, glasba kot avtonomno izrazno sredstvo pa ostaja trdno središče njihovega delovanja. Zbor sodi med najvidnejše interprete vokalne glasbe pri nas. V svoje sporede, v katerih praviloma posega po zahtevnejši zborovski literaturi, uvršča glasbo od najstarejših slogovnih obdobij do današnjega časa. Ob širokem repertoarju, ki obsega preko 750 naslovov a cappella in vokalno-instrumentalnih del, se zbor s posebno pozornostjo posveča izvedbam slovenskih zborovskih del, ljudski pesmi in novim partituram sodobnih skladateljev. Krstno je izvedel 58 skladb uglednih slovenskih skladateljev in skladateljic. Je dobitnik več najvišjih odličij in posebnih nagrad zborovskih tekmovanj v slovenskem in mednarodnem prostoru. Visoko izvajalsko raven potrjuje na samostojnih koncertih po Sloveniji in onstran meje. Snemal je za domače in tuje radijske in televizijske hiše ter sodeloval pri izdajah slovenske glasbe na zgoščenkah domačih in tujih založnikov, v samozaložbi pa je izdal tri zgoščenke. V zadnjih letih svoj koncertni repertoar širi v vsebinsko usmerjenih glasbenih sporedih: *Sacre*, »*Gospod, pred teboj je vse moje hrepenenje*«, *Usoda ženske*, *Mozaiki svetlobe*, »*Ad gloriam Dei*«, *Marijine pesmi*, »*Iščem te, modrost!*«, *Petelinček je zapieu*, *Hvalnica svetu*, *Renesančne vragolije*, *Evropske božične in koledniške ljudske pesmi*, *Obredja*, *Re-Renesansa*, *Mater Dei*, *Barok*, *Filozofija ljubezni*, *Odmevi srednjega veka*, *Grajske zgodbe...*

Zbor od ustanovitve vodi **Branka Potočnik Krajnik**.

MESTNA OBČINA KRANJ

Canto diurno

No silêncio bebe a sua taça
e é dor o amor enquanto espera,
imagina o desejo de repente
e lentamente olha o olhar do Outro.
Conhecer é amar, disse o divino
Platão ou outro filósofo antigo.
Porém como traçar na sombra
da persiana de luz o esboço
do teu rosto escasso ausente,
se no diurno amor a memória
o faz mais esquecer-se?

Quando Março me dá a nova flor
que abre sem palavras a corola,
eu comparo-a com o amor que eclode
na pupila do olhar em luz e sombra.
Todo o ventre é bendito, tanto
mais o da primavera do cio
de aves e flores.
Também o desejo imaginou a língua sem
palavras,
e que é a do som
do Canto e dos poemas.

Este diurno Amor está em corpo,
e num e noutro,
como o pão partido
no banquete dos convivas silenciosos
que é o de cada um consigo e os outros.
Nenhuma coisa ausente o partilha,
quando as estações do tempo passam
por nós depois da Primavera e param
na longa mesa posta para o Verão.
Tudo é presença aqui, e o tempo é dia.

Pesem dneva

Ljubezen pije svojo kupo v tišini,
žalostna, medtem ko čaka,
nenadoma si predstavlja željo
in se počasi zastrmi v pogled drugega.
Vedeti je ljubiti, je rekel božanski
Platon ali kakšen drug antični filozof.
Ampak kako slediti v senci
zastora luči profilu
tvojega odsotnega obraza
če ga v dnevu najine ljubezni
spomin še bolj megli?

Ko mi marec prinese novo rožo,
ki odpre brez besed svojo čašo,
jo primerjam z ljubeznijo, ki izbruhne
v učencu pogleda v svetlobi in senci.
Če je blagoslovljena vsaka maternica,
koliko bolj še od pomladi, v času
ljubljenja ptic in rož.
Ljubezensko hrepenenje je
domišljjski jezik brez besed,
jezik zvoka
in pesmi.

Ta ljubezen dneva je v telesu,
v sebi in v drugem,
je kot razlomljen kruh
na gostiji tihih gostov, ki ga vzamejo
sami ali odlomijo skupaj z drugimi.
Nobena odsotna stvar ne sodeluje,
ko gredo mimo nas letni časi
po pomladi in se ustavijo
pri dolgi mizi, postavljeni za poletje.
Tu je vse prisotnost in čas je enak dnevu.

Vsi potoki, vse reke, ki po svetu teko
nimajo vode za moje telo.
Hladni izviri visoko v gorah
vi mi umijte srce, obraz.

Mrzli studenci, ki tečete z gor,
vi mi umijte noge, život.
Težke kaplje oblakov deževnih
padajte name v zaklenjeni ječi!

Mrzli studenci vrelci vodnjaka
pridite k meni iz zida, iz kamna!
Vodnjaki globoki, oblaki neba
ali sem ajdovska deklica,
da potoki in reke, ki po svetu teko,
nimajo vode za moje telo?

Pesem

Na nebu visokem
bledijo zvezde,
v daljavi, čuj, rahlo
zvonovi zvone ...

Glase se kot sanje
o rajskih željah,
glase, ah, ko pesem
o utekljih solzah ...

In noč se poslavlja
od mračne zemlje –
ko demant tak svetlo
poljane blešče.

In noč se poslavlja,
beži iz srca,
ko kerub v molitvi
ono trepeta ...

Tak mirno je v duši,
tak čudno lahko –
Ah, mislim, zvonovi
so peli tako ...

Na večer

Šum perutnic v oblakih.
Drevesa in rože drhte.

Nekaj po prstih od vsepovsod
stopa v srce.

Tiho minute odtekajo.
Svet je zlat, čist, zrel.

Vijoličast dim nad mestom,
zarje trak ....
ah, odsev vsega, kar bo, kar bilo je.

Nič se več ne zgodi.
Ura v zvoniku bije.
Skoro se zvečeri.

Lan

Že dolgo je, odkar več nisem sam,
odkar modri se v mojem srcu lan,
odkar ga misel nate valovi,
da vsak večer opojno zadiši.

Nocoj si mimo mojega polja
zamišljena v vabljive sanje šla

in segla si za hip v cvetoči lan
trepetajoča tvoja bela dlan.

In čudo, glej, pustila v njem si sled:
vse lepše zdaj cvete, kot je popred.

Preproste besede

Treba je mnogo preprostih besed
kakor:

kruh,
ljubezen,
dobrota,
da ne bi slepi v temí
na križpotjih zašli
s pravega pota.

Treba je mnogo tišine, tišine
zunaj in znotraj nas,
da bi slišali glas,
tihi, plahi, pojemajoči glas
golobov,
mravelj,
ljudi,
src
in njih bolečine
sredi krivic in vojskà,
sredi vsega tegà,
kar ni
kruh,
ljubezen
in ne dobrota.

Tišine, tišine ...

Srca samo naj merijo čas,
kažejo pota.